

Honza na hlavním nádraží v Praze.

Na konci listopadu Honzu pustili z vězení. Ač by měla být součástí tohoto „ubytování“ resocializace, opak je pravdou. Skutečností je, že před propuštěním nemohl zavolat ani rodině, ani lidem, kteří by ho podrželi. Pustili ho na ulici se záznamem v rejstříku a děj se vůle Boží. Následný osud většiny propuštěných je ale předem daný. Alespoň ve formě dopisů jsme Honzovi radili, aby to zkusil u Lászla, a nakonec to vyšlo, i když těch pár dnů, než Honza za Lászlem přišel, „jel na ulici svou šílenou jízdu“, jak to dělal už předtím, než nastoupil do vězení. Přesto ale dorazil (napodruhé), a protože ukázal elementární zájem, dostal Šanci. Dům Šance je jeho první práce, kde vydržel déle než týden. Sám je překvapený, že to zvládá, a to ještě neví, že u nás se na opravdovou práci teprve připravuje. Vedle pracovní terapie musel projít první zkouškou, když jsme mu vyplatili zálohu na občanský průkaz, aby mohl bydlet. Můžete si říct, že 600 korun není žádná zkouška, ale věřte, že klienti Projektu Šance si i za to umí „hezký den“ udělat. Honza tuto zkoušku zvládl a měl sám ze sebe radost. Ta další následovala hned, když jsme ho v pátek ubytovali. „Je to první hezký den po propuštění“, jak sám řekl. Prospal celý víkend a na další bydlení si už sám přispívá z odměn za pracovní terapii v Domě Šance. Může chodit do „práce“, být mezi sobě rovnými – kamarády, kteří mu nic nevyčítají. Upřímně se snaží jít touhle cestou dál, i když mu to občas moc nejde a hledá cestu, jak si zachovat free život a mít výhody z pracovní terapie. Díky tomuto přístupu se v lednu dostal až na hranu života a jen shodou okolností přežil. Vše začalo vlastně ještě před tím, než se narodil. Jeho maminka se nechovala, jak se maminky obvykle v těhotenství chovají, a ani při Honzově výchově tomu nebylo jinak... V 18 letech se Honza „odstěhoval na úřad“. Těžko se jeho strastiplné pouti životem lze divit... Před Vánoci jsme ho museli zachraňovat, protože pracovní terapii v Domě Šance spíš narušoval, než aby se ke svému prospěchu stal její součástí. Přestože je inteligentní a citlivý, není často schopen reflektovat své chování, myšlení i přístup k životu. Vlastně už od dětství je to s ním stejné. Utíká, i když neví kam... každý týden ale ukazuje, že má zájem, a my musíme doufat, že díky Lászlovi pochopení a trpělivosti se podaří další „zázrak“, kterých jsme už v naší praxi svědky byli, a že se nám podaří Honzovi pomoci. O Vánocích nám řekl, že to, co jsme pro něj po návratu z vězení udělali, byl pro něj ten největší vánoční dárek.

Vážená paní, vážený pane, i když je Dům Šance opět v nouzovém provozu, na naší snaze pomáhat českým „dětem ulice“ se nic nemění. Dům Šance a pracovní terapeutickou dílnu jsme klientům udělali ze skladu, a i když se tam tísni, jsou rádi, že jsou v teple, mají jídlo a Lászlovi podporu. **Chtěli bychom Vám poděkovat nejen za vánoční pomoc, ale rovněž za Vaši podporu v roce 2016, které si velmi vážíme. Děkujeme Vám.**

Vážená paní, vážený pane,

v minulém roce úspěšně odešli z pracovní terapie Domu Šance Martin a Marek. Oběma klukům se daří, mají brigádu, bydlení a podle všech zpráv se mají dobře. Další klienti o svůj úspěch ještě bojují. Mezi nimi i Lucka. Ta v minulosti na své cestě za změnou slavila velké úspěchy. Po absolvování pracovní terapie byla zaměstnaná v hotelu Hilton. Bohužel nedokázala udržet pracovní tempo a v práci měla výkyvy. Lucka má silnou touhu osamostatnit se, žít jako dospělá, a proto si naložila až příliš. Nemyslela na to, že má odpočívat, nezvládala hospodařit s penězi a z práce se nakonec „propustila“ sama. V Hiltonu, kde mají pro klienty Projektu Šance, tedy i pro Lucku, pochopení, na ni ale nezanevřeli. Jak v pracovní terapii nabírá další zkušenosti, tak je velká šance, že při dalším pokusu uspěje, i když nás ještě čeká řešení dluhů z její minulosti (především pokuty za černé jízdy v MHD). Když rok 2017 zvládne i Honza, bude velká šance, se i on získá nějakou zkušební brigádu, a možná bude sám překvapen, jak mu to půjde. V lepší osud doufají i další klienti, kterým se snažíme pomáhat. Mirek, Jirka, Radek, Mario, Vojta, Petr, Marek, Karel, Martin a další, kteří mají dveře do pracovní terapie v Domě Šance otevřené.

Vážená paní, vážený pane, celoroční provoz Domu Šance (odměny pro klienty, nájem, jídlo, energie) dokážeme platit jen díky pomoci dárců, jako jste Vy. Nový rok je na svém začátku a my doufáme, že Vaše podpora a naše snaha budou opět smysluplné. Dovolujeme si Vás proto poprosit, je-li to ve Vašich silách, o pomoc a podporu, kterou bychom využili na výše uvedené potřeby.

Děkujeme Vám

Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

László Sümegh,
předseda

A autoři dopisu: Dora, Alexandra a Pavel

*Je. To je
kase dobrata...*

1. Návštěva generálního ředitele pražských hotelů Hilton pana Michaela Speckinga se v Domě Šance stala už tradicí. Klienty ale vždy překvapí, že oběd si dá s chutí spolu s nimi u jednoho stolu. 2. Rovněž dobrovolníci z Alfa kurzů navštívili klienty Projektu Šance před Vánoci. Sestra Marie-Klára a Martin pro klienty připravili hezký večer. 3. Vzpomínáte ještě na vánoční navýšení darů Agrocentrem Lainka? Tak to je on. Spolu s Lászlem se před nouzovým provozem Domu Šance vyfotil osobně majitel společnosti pan Bernard Lainka. Štěrností dárců byl sice překvapen, ale všechny vánoční dary v lednu navýšil podle dohody. Díky tomu už připravujeme objednávku dílů propisek na celý rok 2017. 4. Majitel AlpinePro pan Václav Hrbek se rozhodl, že ty nejlepší z Domu Šance z pracovní terapie obleče na Vánoce do oblečení českých olympioniků. Lászlův asistent Pavel za to musel slíbit, že předjede Usaina Bolta alespoň na kole. Tak se těšte, bude to jistě zážitek k popukání, jak Pavla známe...

Chcete-li nám pomoci s odměnami pro klienty za práci v Domě Šance v roce 2017:

107-1850570207/0100

Děkujeme Vám.

*Z úsporných důvodů si, prosím, případné potvrzení o daru vyžádejte
na tel.: 721 270 250, nebo stačí napsat na info@sance.info*

